

Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser her i landet.

Det foreslås, at der ikke stilles krav om anmeldelse til og registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af sådanne personer i medfør af lov om dispachører, da der, som anført i afsnit 3.5., i de almindelige bemærkninger ikke ses at være behov herfor. Det skyldes bl.a., at der ikke er noget forbrugerbeskyttelses hensyn, som det eksempelvis er tilfældet med ejendomsrådgiverlovgivningen.

Derimod foreslås det i § 1 b, som er omtalt nedenfor, at der som foreskrevet i direktivet stilles krav om, at sådanne personer skal give visse oplysninger til modtagerne af dispachørydelser her i landet. Endvidere foreslås det i § 1 c, som ligeledes er omtalt nedenfor, at der fastsættes bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemslandene, som administrerer dispachørerhvervet.

Til § 1 b

I § 1 b, stk. 1, foreslås det, at der stilles krav om, at personer, som er etableret inden for dispachørerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz, og som midlertidigt og lejlighedsvist leverer dispachørydelser her i landet, får pligt til at give modtagerne af disse ydelser visse oplysninger i overensstemmelse med direktivets artikel 9.

Som anført nedenfor skal der gives oplysning om den pågældendes faglige titel. Endvidere skal der gives oplysning om eventuelt registreringsnummer i et offentligt register i etableringslandet, eventuelt momsregistreringsnummer i etableringslandet og eventuel forsikring til dækning af erhvervsansvar, jf. direktivets artikel 9.

I § 1 b, stk. 2, fastslås det, at ydelserne skal leveres under den faglige titel, den pågældende anvender i etableringslandet. Titlen skal anføres på etableringslandets officielle sprog, jf. direktivets artikel 7, stk. 3, således at man undgår enhver forveksling med den danske titel.

Hvis der ikke findes en tilsvarende lovreguleret titel i etableringslandet, skal den pågældende give oplysning om sin erhvervs-mæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået. Oplysningerne skal gives på etableringslandets officielle sprog.

Hvis der ikke findes en tilsvarende lovreguleret titel i etableringslandet, skal den pågældende give oplysning om sin erhvervs-mæssige uddannelse og det medlemsland, hvori uddannelsen er opnået. Oplysningerne skal gives på etableringslandets officielle sprog.

Det foreslås i § 1 b, stk. 3, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som skal gives efter stk. 1 og 2.

Til § 1 c

Den foreslåede bestemmelse i § 1 c indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz.

§ 1 c har baggrund i artikel 8 og 56 i direktivet. Det fremgår af de nævnte artikler, at de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal arbejde tæt sammen og yde hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af direktivet. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet skal udveksle en række relevante oplysninger.

Der kan udveksles oplysninger om, at personen er lovligt etableret i hjemlandet, om redelig adfærd og om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af den omhandlede virksomhed.

Oplysningspligten opfyldes ved, at hjemlandets kompetente myndighed meddeler den kompetente myndighed i det land, der har stillet forespørgslen, sin konklusion på baggrund af de oplysninger m.v., der foreligger for myndigheden vedrørende den pågældende person.

De personer, der kan udveksles oplysninger om, er opregnet i § 1 c, stk. 1.

Nr. 1 og 2 vedrører personer, der er etableret og registreret som dispachør her i landet, og som enten ønsker at etablere sig som dispachør i et andet EU-land m.v., jf. nr. 1, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere dispachørydelser i et andet EU-land m.v., jf. nr. 2.

Nr. 3 og 4 vedrører personer, der er etableret i et tilsvarende erhverv som dispachørerhvervet i et andet EU-land m.v., og som enten ønsker at etablere sig som dispachør her i landet, jf. nr. 3, eller som agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere dispachørydelser her i landet, jf. nr. 4.

Af § 1 c, stk. 2, fremgår det, at der med kompetent myndighed i lov om dispachører menes den myndighed, som administrerer dispachørerhvervet i det pågældende land. I Danmark er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kompetent myndighed på området.

I § 1 c, stk. 3, fastslås det, at det er en betingelse for udveksling af oplysninger efter stk. 1, at oplysningerne er nødvendige for, at Erhvervs- og Selskabsstyrel-